

Mars 2009

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 26 mars 2009 kl.18.00

AFK:s tidigare arkivarie Stig Manderbacka berättar om arkivet och visar bilder ur det.

Månadens bild: "Väntan"

Två deltävlingar. En för påsiktsbilder i färg och en för svartvitt.
Endast en bild per deltagare och deltävling.

Domare: **Jan Eklund**

Månadsmötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början
eller på förhand till tävlingssekreteraren, eller
minst två dagar före mötet till Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

CIRKLARNA I MARS

Bildcirkeln: Anders Blomqvist talar om resebilder och Torbjörn Gustavsson visar bilder från Peru.

Digicirkeln: Anders Blomqvist visar hur man skannar negativ och dior med klubbens skanner.

TÄVLINGSTEMATA, TACK!

Vilka temata skall vi tävla med under nästa säsong? Den som har åsikter om de temata som gällt denna säsong och kanske vill ha en förändring, eller annars bara har tips på något som skulle vara spännande att tolka i bild - skriv ner, skicka in, ring, berätta på månadsmötet! **Ghita** tar emot per e-post och sms och **senast på månadsmötet nu i mars** vill styrelsen ha in förslagen för att kunna behandla dem i god tid, så de kan publiceras i maj månads cirkulär.

VÅRUTFÄRDEN I MAJ

Det är inte långt till maj och Kristi Himmelsfärd, trots att det ligger både påsk och Valborg här emellan!

För att vi inte skall stå med våra ludiga ben och tvättade halsar på stranden och se fullbokade färjor segla iväg till **Mariehamn**, och för att var och en skall ha en sängplats när vi väl är framme, önskar **Ghita** att de av **vårutfärden** intresserade snarast meddelar detta. Hon har redan förhandsbokat plats för fem bilar (à 60 euro inkl 5 personer/bil) på Viking Line torsdag 21.5 kl 8.45 från Åbo med retur söndag 24.5 kl 14.25

Senast på månadsmötet i mars vill hon ha besked! Man kan också sms:a henne, eller skicka e-post till styrelsen. Se kontaktruta i slutet av cirkuläret.

Meddela också om ni tar egen bil och/eller vill dela bil med någon annan!

HOPPSAN, DET VAR INTE LÄTT!

När Panu Raninen från Epson var gäst och domare på februarimötet var det trångt vid bordet och extra stolar måste bäras in. Intresset för att göra bättre digitala printar verkar vara stort, både bland klubbens äldre och yngre medlemmar. Däremot hade tävlings temat "hoppsan!" tydligen varit lite väl knepigt, på nätet för färgbilder hängde tio fotografier och de svartvita bilderna var sex.

Panu Raninen gjorde "profil" för det papper han använde, och demonstrerade resultatet, han lovade också ställa upp på någon bildcirkel för att mera handgripligt lära ut konsten att få färgerna att stämma med dem man har

på skärmen, för det var inte helt lätt att hänga med i vad han gjorde alla gånger. Ett mycket gott råd till alla printeranvändare hade han: för att spara bläck skall man inte stänga av printern mellan användningarna, ifall det inte gäller för någon mycket lång tid. Varje gång man sätter på och stänger av printern putsar den sig, och mycket bläck går åt varje gång. Så den som undrat, likt undertecknad, vart allt bläck tar vägen när de printade bilderna varit få, fick nu ett svar.

Som domare var Panu mycket analytisk och rent av filosoferande, och varje bild granskades noggrant med en i grunden positiv blick.

CS

MÅNADSTÄVLINGSRESULTAT

Svartvita

- I **Clas Nordman:** Nyfiken
"En klassisk komposition, Barnets min, situationen, beskärningen nuddar vid det perfekta. Det svartvita utförandet förstärker motivet. Det här är den bild som berör mig starkast av alla. "
- II **Mikael Albrecht:** Ouch!
"En riktig hoppsan-bild, som det är lätt att ta till sig. Beskärningen och det fyrkantiga formatet förstärker situationen. Här har gränser överskridits, fotografen har vågat bryta regler. En mycket lyckad bild! "
- III **Gunnar Lundqvist:** Kaj och Maria
"Ett bildpar med en klassisk bildberättelse i eisensteinsk montage-anda. Överlåter mycket åt betraktarens fantasi. Jag skulle nästan vilja ha ännu en tredje ruta här, som triptyk skulle den vara om möjligt ännu starkare!."

Hedersomnämmande:

Gunnar Bärlund: Åhå!

"Fotografen har av en slump hittat något. Vilken är överraskningen här? Är det situationen, fyndet? Eller finns det något mer? En bild att fundera över. Det lönar det sig för fotografen att utveckla det här motivet, hitta flera sådana."

Färgbilder

- I **Mikael Albrecht:** Jag skall nog lära mig skida!
" Här handlar det om barnets miner och det exakt rätta fotograferingsögonblicket. Stilpoäng till bilden trots att beskärningen inte är den bästa. Håri ligger också bildens genialitet. Om beskärningen var perfekt skulle inte bilden kännas så äkta. Aivan nappiin."
- II **Tua Rahikainen:** Levande konst
"Fantasifull. Teatralisk. Talande. Överraskande. En strålande bild, helt annorlunda än alla andra."
- III **Torsten Winter:** Tänk om...
"Röd flagga och ... det här ju Alexen! Här kommer överraskningen in, humor, historia, tragedi. Här finns flera parallella djup. Ett nytt sätt att berätta med en bild"

Hedersomnämmande:

Gunnar Lundqvist: Sork in memoriam

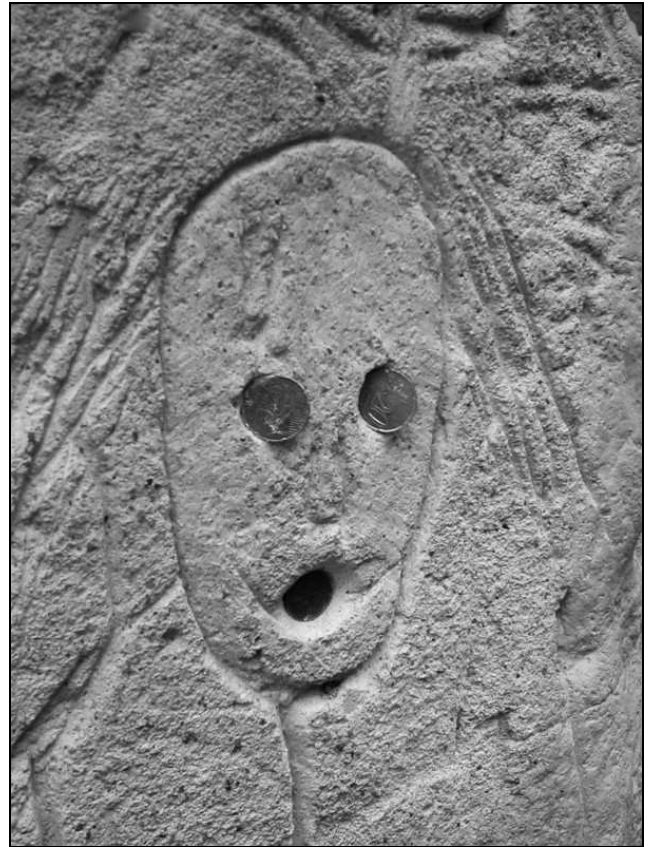
"En ren och enkel bild, ger bara en aning vägledning: det kan vara en fågel, en skidstav som lämnat avtryck i snön. Bildens tjusning ligger i det minimalistiska."

Publikens favorit:

Mikael Albrecht: Ouch!

Clas Nordman: Nyfiken

Gunnar Bärlund: Åhå!

Gunnar "Ludde" Lundqvist: Kaj och Maria

Långbordet på restaurangen var verkligen långt. Närmast kameran Tuulevi Levin-Silfvenius och Charlotta Jansson till vänster, Mikael Albrecht till höger.

ÅRSFEST MED LAGOM POMPA OCH STÅT

Ett kvällsupplyst Helsingfors låg för våra fötter när vi satte oss till bords i restaurang Loiste på tionde våningen. Vårt långbord fyllde hela tre av restaurangens kabinett! Vi, trettiotvå festklädda AFK-are på bästa festhumör, hade samlats för att fira klubbens 120-årsdag, den 6 mars, i goda vänners lag, med god mat och goda drycker och med specialinbjuden festtalare.

Vad kan man mer begära? Jo, lite skumpa före maten och några välkomnande ord av ordförande Micke, som också hade sammanställt ett bildcollage av några av klubbens äldsta fotografier. Det snurrade i en TV-ruta under inledningsminglet, till allmän förtjusning.

Erik Kruskopf tar för sig ur vårutfärdspokalen, som årets vinnare Christine fyllt med karameller.

Många medlemmar hade kört rätt långa vägar för att få uppleva den här kvällen. Vår specialgäst **Erik Kruskopf**, som kommit åkande från sitt hem i Sjundeå, påminde oss om vad vi egentligen är för några: älskare. Vi är sådana som älskar att fotografera! Det vill säga fotografiamatörer, amatörfotografer. Några diletteranter är vi däremot inte!

En falsk eller äkta Picasso?

Temat för Kruskopfs föredrag var: "När en bild blir konst". Konst är ett konstigt ord, sade han och citerade Tove Jansson som i sin tur citerat sin far, "Faffan" Jansson: "Det som man inte kan, det är konst. När man kan det så är det ingen konst."

Alla bilder är inte konst. Men vilken bild som helst kan vara konst så länge den skapar en relation mellan betraktaren och bilden, så att betraktaren får uppleva, känna, lära sig någonting nytt, och av konstnären på rätt sätt har letts in i vad som är det viktiga i bilden.

Sådant som visas i ett konstmuseum är per definition konst. Sedan kan man vara av olika åsikt om hur bra eller dålig den är. Serieteckningar har funnits mycket länge, men först nu har de funnit vägen in i konstmuseerna. Likaså har graffiti blivit föremål för diskussionen i vilken mån den skall accepteras som konst.

Att konstverket är ett original, ett unikum, är för många en viktig definition på konst, men Erik Kruskopf tycker det är helt oväsentligt, det är bara en följd av att konsten också är handelsvara. En massa av de konstintryck man får, får man ju från reproduktioner. Det väsentliga av bilden finns

där. Originalen kan kanske ge en liten strimma till, men man kan till och med bli besviken av att se originalen. En kopia, till och med en förfälskning kan göra ett lika starkt konsttryck som ett original.

Föredraget avslutades med en liten anekdot: Picassos konsthandlare sålde en målning av Picasso. Följande dag kom kunden tillbaka och sa att experter påstått att det var en förfälskning -

den är ju inte ens signerad! Konsthandlaren lugnade honom och lovade skaffa fram en signering av Picasso. Picasso tittade på målningen och sa: Men det är ju en förfälskning. Konsthandlaren protesterade: Men jag såg ju själv när du målade den! Vartill Picasso: tror du inte att jag kan måla en falsk Picasso?

Christine S

Kom ihåg projektet "Mitt Helsingfors"!

April närmar sig med stormsteg, och det är ju då som vi vill ha in förslagen till projektet Mitt Helsingfors.

Bilder kan föreslås till projektet fram till 30 april. Tekniken är helt fri, och både färg och svartvitt är lika välkomna. Den metod som föredras är att skicka digitala filer till mikael.albrecht@f-secure.com. Filernas resolution bör vara tillräcklig för att visa bilderna på en datorskärm, dvs. 1024x768 punkter eller större. Man kan också leverera mindre pappersutskrifter personligen till undertecknad, eller per post till adressen som finns på annan plats i Cirkuläret. Kontakta undertecknad och kom överens om leverans om ni vill lämna in bilder som är för stora eller värdefulla för att postas. De inlämnade bilderna behöver alltså

inte vara färdiga utställningsdugliga exemplar, men man ska vara beredd att göra ett sådant om bilden blir utvald.

Temat "Mitt Helsingfors" ska närmast betraktas som ett arbetsnamn. Den slutliga titeln kan justeras när vi vet hur utställningen kommer att se ut. Men vad motivet beträffar så ska bildernas gemensamma nämnare vara Helsingfors. Vi är dock inte ute efter bilder som helt enkelt dokumenterar staden och dess arkitektur. Vi är mera ut efter bilder som berättar någonting om Helsingfors, livet i staden, människorna som bor och arbetar här etc. (Se novembercirkuläret för närmare information.)

Micke

NYTTIG PASPISKURS

Martin Glader höll igen en kurs i passepartout-skärning på labbet. AFK:s skärare är ju en mycket avancerad sådan, och kräver av sin användare vissa förkunskaper. Annars kan det hända att skäraren inte fungerar som den skall när följande användare anländer. I princip skall man ha gått kursen innan man får börja skära, eller åtminstone bör man ha fått handgriplig instruktion av någon som har vanan inne.

Som en gyllene regel gällande skäraren lyder: skruva inte på några skruvar i onödan! Ändra ingenting du inte är alldeles säker på att du bör eller får röra!

Paspiskartong finns att köpa på labbet i olika färger. Man kan bara köpa kartongerna hela, dvs. i storleken 120cm x 90 cm. 10 euro styck kostar de.

Denna gång hade fem medlemmar hörsammat kallelsen till kurs. På bilderna är det Lena Lundqvist som instrueras av Martin, medan Nikke Lindgren, Mona Lagerbohm och Rita Grotenfelt tittar på. Ludde Lundqvist höll i kameran.

På stan

Ibland kan man tycka att det finns ganska litet intressant i fotoväg utställt på stan. Andra gånger pågår nästan fler utställningar än man klarar att ta in. Just nu har vi ett sådant högvatten.

I februaricirkuläret redovisade redan Prolle sin rätt blandade reaktion på samlingsutställningen **Aletheia** i Mejlans konstmuseum, som pågår till 23.3. Liksom den utställningen är också buketten av utställningar som **Fotomuseet** i Kabelfabriken visar t.o.m. 24.5 (öppet ti-sö 11-18) ett led i firandet av fotografiets 170 år, räknade från presentationen av daguerrotypin år 1839.

Under sammelnrubriken **"Spänningar i rum"** ges några unga fotografier rikligt med utrymme i museets stora sal att visa upp sin syn på sin värld och sig själva. Bland dem har franskalgeriern **Mohamed Bourouissa** redan väckt internationell uppmärksamhet med sin bildsvit **"Ringväg"**. Ringvägen, Le périphérique, är motorvägsomfarten runt Paris, som skiljer det egentliga Paris från förorterna. Det är i de invandrardominerade betonggettona utanför Ringen som grogrunden finns för de kravaller som flammade upp de senaste åren. Bourouissa skildrar förortens unga, deras miljö, relationer, desperation, trots. De stora färgfotografierna är så skickligt gjorda att man slås av tanken: kan detta vara autentiskt? Och mycket riktigt, i en sympatiskt öppen informationstext beskriver Bourouissa hur han i detalj planerar och regisserar varje bild. Autentiska är personerna, miljöerna och, menar Bourouissa, de känslor han vill förmedla. "Känslornas geometri" har någon kallat hans fotografi. Mer eller mindre villigt måste man beundra Bourouissas bilder. Samtidigt väcks en undran: hur mycket av bildrapporteringen från världens oroshärdar är iscensatt?

Den andra utländska fotografen är amerikanskan **Carrie Schneider**. I sin kollektion "Håll i dig" (Hang on to yourself) försöker hon komma till rätta med sig själv och det finländska landskap hon mött hos oss. Också här rör det sig om iscensatta bilder, men nu i introspektivt syfte. Stämningen är disharmonisk, man anar traumor i bakgrunden, men det hela är rätt vagt.

Sauli Sisko visar serien "Flykten", dagboksaktig berättelse om hur fasan för ett konventionellt liv leder till en färd mot samhällets utkanter.

I utställningsrummet Processen visar bildkonstnären **Catarina Ryöppy** fram till 3.5 ett reportage från en fotoverkstad som hon hållit för inuitiska ungdomar på ön Little Diomedé mitt i Berings sund mellan Ryssland och Alaska. Rätt rörande är bilderna som ungdomarna tog med

de engångskameror som delades ut. Catarina Ryöppys intresse för Alaska och dess urbefolkning har delvis en personlig bakgrund. Hennes förfader Hampus Furuholm var guvernör där på den tiden då både Alaska och Storfurstendömet Finland ingick i det ryska imperiet.

I ett hörn för sig i utställningssalen hänger **Tapani Eskolas** kollektion **Asfaltträdgårdar**. Eskola har flanerat i Helsingfors och hittat små, ibland minimala oaser. Många av dem vet man sig man sig ha sett, utan att ändå få syn på. Som man kan vänta sig av Eskola – gäst hos AFK härom året – är motiven fotograferade känsligt och samtidigt med självklar perfektion. Utställningsbilderna ingår också, väl tryckta, i den nyutkomna boken "I Helsingfors på upptäcktsfärd – Platser, stigar, trädgårdar".

*

Efter att ha avnjutit Asfaltträdgårdarna passar det bra att förflytta sig till Salutorget och stadshuset vid Norra esplanaden 11-13. Där i den stora entréhallen, som numera kallas **Galleri Virka**, visar samme Tapani Eskola utställningen **Urbana paradis** fram t.o.m. 29.3 (öppet må-fr 9-19, lö-sö 11-17). Om Asfaltträdgårdarna var mikroparadis är här det stora helsingforsiska stadslandskapet Eskolas motiv. Från Drumsö i väster till de nyannekterade kulturlandskapen i öster, från Sveaborg i söder till Staffansslätten i norr har han ställt sin storformatskamera framför motiven i årstidernas och dygnets olika ljus. Resultatet är stora bilder ur personliga bildvinklar och med den för Eskola typiska kombinationen av poesi och exakthet i uttrycket. Det gäller paradmotiv som Esplanaden, Brunnsparken eller Sveaborg, men också vardagligare vyer såsom hamnar i gråvinterväder eller startbanan på Malms flygplats. Med sina två aktuella utställningar etablerar sig Tapani Eskola som dagens helsingforsfotograf par excellence.

*

"Stygn. Privata och historiska" heter den utställning som fotokonstnärerna **Leena Saraste** (nybliven medlem i AFK) och **Ulla Jokisalo** håller i Fotogalleri Hippolyte, Kalevagatan 18 B, t.o.m. 29.3 (öppet ti-fr 12-17, lö-sö 12-16).

Fotografierna förklarar i informationstexterna sin kärlek till den traditionella fotografien som hantverk, det vill säga som konkret handarbete. Och vad är handarbete, i synnerhet kvinnligt sådant, om inte sömnad med nål och tråd. För att manifesteras sin passion bearbetar utställarna gamla fotografier (eller egentligen reproprint av sådana) med brodyrstygn, men också med mer slumpartade stick med sy- eller knappnålar.

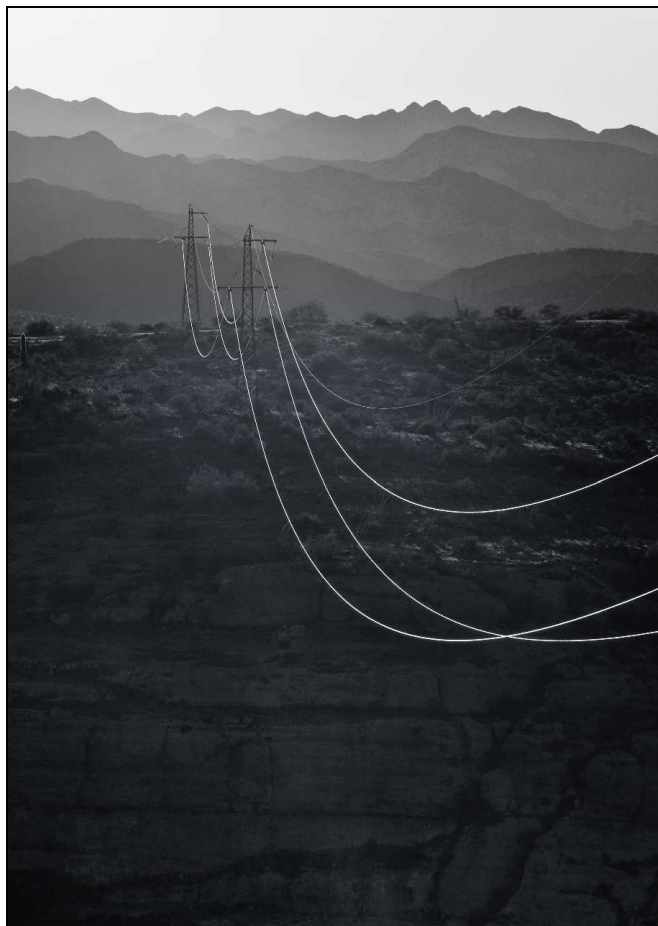
Stygn kan också vara sting, ofta oväntade, som lämnar små yttre spår men större inre smärta.

Också fotografiet har en sida mot slumpen och en annan som bärare av trauman. Den här stygnsymboliken har i synnerhet Ulla Jokisalo arbetat med redan tidigare och den är tydligt framme i en del av hennes nya "fotobrodyrer". I andra verk är broderiet mera avbildande eller dekorativt.

Leena Sarastes verk har mera prägel av hyllningar till fotografins historiska storheter. Det börjar med det äldsta bevarade fotografiet, Nicéphore Niepces utsikt över hustak, som printats på tyg, utökats med moln och fotografens skugga, kolorerats och prytt med brodyrstygn. Över Sarastes avdelning hänger också en lång bård med märkesår och prominenser i fotografins historia inbroderade. Litet före halvvägs läser vi AFK 1889. Fotohistorien kulminerar sedan bland samtida finländska fotografer!

De vackra orden om kärlek till traditionell fotografi saboteras i viss mån genom allt bildmaterial är digitala utskrifter.

*

Anders Blomqvist: "Power Lines crossing Apache Trail" ". Konvertering till svartvitt av fotografen

På Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11, presenterar AFK:aren **Anders Blomqvist** nio fotografier under rubriken "**Arizona**". På sina jobbresor till ökenstaten i sydvästra USA har

Anders lyckats få tid över för fotografering. Det har främst varit fråga om landskap, och här har han rört sig på klassisk mark där en känsla av att motiven fotograferats förr av stora namn ligger nära till hands. Ändå har Anders i många bilder ett fräscht grepp på landskapet. Nämnas kan "Power lines crossing Apache Trail" och "Saguaro Cactus".

De digitalt utskrivna bilderna är av hög kvalitet. Bland annat imponerar hanteringen av stora skuggområden i några av dem. I "Courthouse Butte" hajar man till för färggrannheten och undrar om himmel och klippa faktiskt är så färgstarka i ökenlandskapet eller om det är den här använda diafilmen Fuji Velvia som gör sig påmind.

Utställningen pågår till slutet av april och kaféet är öppet må-fr 8-20, lö 10-20 och sö 13-18.

*

På Café Art vid Västra Strandgatan 5, i en vacker Åbomiljö som ännu finns kvar, håller bildkonstnären och AFK:aren **Ann Pelanne** en utställning som hon kallar "Paris – au coin de la rue" (ung. Paris – i ett gathörn). Utställningen pågår fram till slutet av mars och kaféet är öppet må-fr 11-19 och lö 11-16.

Ann visar ett knappt tjugotal färgfotografier med motiv från gamla slitna kvarter mitt i Paris, fastän utanför de pampiga paradplatserna. Avståndet kan tyckas långt till Mohamed Bourouissas jäsannde förorter, men från de här gatorna gick man en gång för 220 år sedan ut och stormade Bastiljen. Ann fotograferar på närhåll flagnande väggar, dörrar, skyltar, sopor, uteliggare, affischer, gatlyktor, och speglar så liv som levts och levs i kvarteret. Färgerna är behärskade, kompositionen lugn, motiven får tala. Synd bara att den dåliga belysningen i kaféet inte låter bilderna komma helt till sin rätt.

*

I Kameraseuras Kamera-Galleria på Barnhems-gatan 1, öppet må-fr 11-17, visar AFK:aren **Robert Perander** tillsammans med yrkesfotografen och KS-medlemmen Peter Forsgård utställningen **Human II** t.om. 27.3. Det är samma utställning som hängde på Galleria 4-kuus i höstas, se Henri Jalos recension i september-cirkuläret. Ett tillfälle att se utställningen är förstås under AFK:s månadsmöte.

*

Robin Hackmans kinesiska bilder, som tidigare varit utställda i Sibbo, Box, hänger nu på Nickby bibliotek. Det är fråga om 42 bilder som visas i två etapper. Hälften hänger där nu och fram till början av april, då de byts ut mot den andra hälften, som man kan se till början av maj.

Clas Feiring

OA VGJORD MATCH?

Vi finländare är inget vidare på att pruta. Dessutom tycks vårt avlånga land vara i minsta laget för effektiv marknadsekonomi. Och om man därtill räknar in relativt höga kostnader för moms, arbetskraft osv., så är det inget under att kameror kostar mer hos oss än annanstans. Men hur mycket mer? Lönar det sig att köpa utomlands? Något absolut svar kan man givetvis inte ge på den frågan, för det är ett rörligt mål. Situationen ändras hela tiden och prylar är prissatta på olika sätt. Men jag ska ändå filosofera lite över att köpa fotografer utomlands. I min egen väska är ju trots allt de flesta värdefulla grejerna importerade.

Priset är kanske det viktigaste argumentet för att handla utomlands. Om man beställer grejor inom EU så betalar man bara frakt och försäkring. Momsen betalas i säljarens land enligt lokal procentsats. Tull uppbärs inte inom EU. Utanför EU kan däremot staten klämma åt en ordentligt. Det kommer räkning på både moms och tull, som dessutom räknas på totala priset inklusive frakt. För ett par år sedan hade t.ex. Tyskland klart lägre priser än de finländska återförsäljarna, men en momshöjning åt upp största delen av den skillnaden. Och dessutom har våra kameraförsäljare upptäckt att vi är med i EU, och åtminstone delvis justerat sina priser. I USA, å andra sidan, ser effektiv konkurrens till att priserna hålls låga. Men tullen gör allt den kan för att strypa den importen. Så ska man göra riktiga kap måste man nog köpa över disk i USA och glömma att deklarerat sina varor på hemvägen.

Det billigaste priset hittar man nog ändå säljan i Finland, så efter första perioden blir det alltså 1-0 till utlandets fördel.

Utbudet är en annan faktor som man bör beakta. Vad ny utrustning beträffar så torde det inte vara någon större skillnad mellan Finland och andra länder. Finns det man ska ha inte på hyllan så går det att beställa. Men när man talar om begagnat så blir situationen en helt annan. Någon förklaring behövs knappast. Fler fotografer, fler grejer till salu. Alltså 2-0.

Internet är en punkt som det föregående stycket leder in oss på. Det överlägsna sättet att beställa internationellt är via Internet, med betalning per kreditkort eller PayPal. Begagnat hittar man på eBay. PayPal? eBay? Om

de termerna inte låter bekanta så kan nog tröskeln för att handla på nätet vara ganska hög. Dessutom gäller det att kunna engelska och helst ha lite hum om vad som är säkert och var riskerna finns. Då tycker nog många att det är enklare att gå och fråga sin gamla bekant i kamerabutiken. Alltså 2-1, men nördarna underkänner ju givetvis det här målet.

Konsumentskyddet är också en viktig faktor. Det blir besvärligt, och kanske också dyrt, att returnera varor till andra länder. I Finland har en affär ett lagstadgat ansvar som oftast är mer omfattande än den garanti som ges. Utomlands är det besvärligare att reda upp problem, och svårare att veta vilka lagar som gäller. Men det vägs nog delvis upp av att servicementaliteten är på en oerhört mycket högre nivå i många andra länder. Jag har t.ex. fått perfekt betjäning per e-post från Tyskland i samband med en felaktig blix. Och mycket surmulen och undanflyende "betjäning" när jag hade ett garantifall i en stor välkänd finländsk fotoaffär. Så utgående från egna erfarenheter skulle det nog bli jämt här, men på pappret är man tryggare om man handlar i Finland så det blir ändå 2-2 efter den här perioden.

Etiken tas ibland fram som en faktor. Är det rätt att köpa utomlands när fotoaffärer tvingas stänga här hemma? OK, jag kan förstå det argumentet om man bor på en liten ort och är orolig för den enda fotoaffären. Eller om man t.ex. använder kemikalier och det bara finns några affärer kvar som har dem. Men i övrigt tycker jag nog att våra fotoaffärer får lov att konkurrera på lika villkor som alla andra. Och det finns flera exempel på att det är möjligt. Ett öppnare Europa och Verkkokauppa.com med sina egna importkanaler har redan justerat vår prisnivå närmare den europeiska. Man kan ju faktiskt vända på frågan. Är det etiskt att bidra till en hög prisnivå som alla fotografer lider av? Så den sista perioden blir mållös och det står 2-2 vid matchens slut.

En granskning av målkameran visar att utlandets första mål, dvs. priset, var lite tveksamt. Det kunde vända matchen till hemlandets favör. Men endel läsare underkänner å andra sidan hemlandets mål i Internet-perioden, och då blir resultatet ett helt annat. Så på frågan om det lönar sig att beställa utomlands måste man svara med ett bestämt: kanske.

Micke

STIMULERANDE DEBATT

I flere år har jag offrat en del av den dyrbara tid som mig återstår till att debattera i Kyrkpressen. Ämnet är den eviga konflikten mellan vetenskap och bibeltro. Ingen viker en tum, jag skriver därför inte *mot* någon, utan *för* de läsare som redan från förut tycker som jag, Många tycker att just debattsidan är det intressantaste i KP. Varför debatteras det så litet i vår krets?

Ett ämne kunde vara **vårutfärden**. För deltagarna är det säsongens höjdpunkt, och bildskörden håller hög klass. En fråga är varför styrelsen gick emot mötets önskan och tillät manipulation också i denna tävling? Dokumentärfotot, för alltid symboliserat av Cartier - Bressons "det avgörande ögonblicket", får nu fejkas genom montage i alla våra tävlingar! Har vi inte därmed förlorat något väldigt dyrbart? Micke skriver att Pandoras ask är öppnad, men det gäller ju endast generell, helt okontrollerad bildframställning. Fototävlingar har, liksom alla tävlingar, givna regler, och vi bestämmer själva reglerna. Jag tycker utfärdstävlingen ska ge prov på vår förmåga att dokumentera utfärden, inte förmågan att i efterhand vid datorn förändra motiven.

Bedömningen av utfärdstävlingen är ett smårigt ämne. Domaren kan se den som en reportagebetonad tävling, och blir helt förvirrad om han får veta att bilderna också kan vara manipulerad fotokonst. Med de nya reglerna i hand vet han inte om han bedömer fakta eller fiktion! Ett år utdömde domaren av princip alla bilder föreställande fotograferande Afk:are, ett annat år gick priset till just en sådan bild. En tredje domare har premierat bilder typiska för utfärdsorten, en fjärde sökte den bästa vårstämningen, ovetande om att fotograferna lidit av kyla och duggregn. Ska domaren ge katten i att det gäller Afk:s utfärd till en given plats en given tid, och bara välja den bästa bilden i allmänhet?

Antag att vi har 10 deltagare, det gör 30 färg- och 30 svartvita bilder, bland vilka en vinnare ska vaskas fram. På grund av alla de olika kriterier jag har räknat upp är det här för svårt. Låt oss i stället tävla med en *bildserie* i stället för enskilda bilder! Inte en bild bland 30 utan en serie bland 10! Som det är nu hängs bilderna dessutom så att somliga serier bildar en helhet, och man vet att de har samma fotograf, medan andra hängs splittrat. Det är fel! Serier ska hängas som en helhet och bedömas som en helhet! Jag har en gång tidigare nämnt Elina Brotherus förvåning över att vi tävlar med enskilda bilder. I gångna tider hade vi Mästartävlingen för fem bilders kollektioner, nu har vi höstutfärden med både serie och enskilda bilder. Höstutfärden har varit lättbedömd genom att ut-

färds målet varit starkt begränsat, vårutfärden är extremt svårbedömd, men blir lättare om vi bedömer bilderna som serier. Det understryker också en fotoutfärds naturligt dokumentära karaktär.

Våra regler för **Månadens bild** innehåller ett falskt resonemang: att alla tekniker ska vara tillåtna i alla tävlingar för att alla ska kunna delta. Det kanske låter demokratiskt, men är i själva verket ytterst elitistiskt. Vill vi att alla ska kunna delta *på samma villkor*, vilket ju är grunden i all tävlingsverksamhet, så måste vi utgå från den minsta gemensamma nämnaren, vilken är den obehandlade butikskopian! Det vill vi förstås inte heller, så hur ska vi ha det? Jag föreslår att manipulering ska vara förbjuden när tävlingsmotivet är reportagebetonat. Vid gatufotografering ska man inte få montera in en svart katt i solstrimman mellan husen!

Visst ska vi också ha tävlingar där bilderna **måste vara manipulerade**, men enligt tävlingsreglerna kan de inte vara en del av Månadens bild - programmet! I septembercirkuläret skrev jag om den kommande säsongens tävlingsmotiv, och varnade för problemet att domaren inte kan skilja på en helt omanipulerad och en skickligt manipulerad bild. Jag gav rådet att genom manipulationen tillföra bilden något absurt element, så att domaren åtminstone kan avgöra om bilden har rätt att delta i tävlingen. Både deltagare och framför allt domaren var konfunderade, och eftersom det här var något helt nytt borde det kraftigare ha framnhållits i tävlingsprogrammet att det faktiskt *måste vara manipulerade bilder*. Och så behövs väl som allmän regel att endast egna bilder får användas. Från årtusendets första år minns jag från tyska fototidningar beklämmande landskap där fotografen utnyttjat arkivbilder till både molnhimmel, förgrund och en vackert vit, enslig bondgård eller ett ensamt träd i det fejkade landskapet. Det är inte alltid givet att man *bör* göra vad man *kan* göra!

Till sist en anekdot från Kyrkpressen: jag hade med fossila och genetiska bevis förklarat valens utveckling från landbaserad fyrfoting, och som ett kuriosum nämnde jag den val med en meter långa bakben som harpunerades år 1919. Min motpart i diskussionen, en fundamentalist från Vasa, gav tusan i fossilen och generna och deklarerade att han inte tror på någon val med långa bakben! Jag borde förstås ha skrivit en meter korta!

Prolle

Fotofestival blir det på Åland den 9-11.10. Håll er beredda! Mera info senare.

Välkommen säger vi till **Karin Toyoda** som blivit medlem i klubben.

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. APRIL 2009

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 19.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Resebilder. Anders Blomqvist och Torbjörn Gustavsson
Digicirkeln	On 25.3	18.00	Tölög.52, labbet	Skanning av negativ och diapositiv. Anders Blomqvist.
Månadsmöte	To 26.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Stig Manderbacka berättar om och visar bilder ur AFK:s arkiv. Månadens bild "Väntan" bedöms Jan Eklund
Inlämning av förslag till tävlingsteman	Senast on 26.3			Närmare på annan plats i cirkuläret
Anmälning till vårutfärden	Senast on 26.3			Närmare på annan plats i cirkuläret
International group	On 1.4	18.00	Barnhemsgränd 1	Programmet öppet tills vidare
Bildcirkeln	To 23.4	18.00	Barnhemsgränd 1	Helsingforsbilder genomgås. Deltagarna går på stan och fotograferar. Pehr Snellman.
Digicirkeln iniberad	On 29.4			Ger plats för månadsmötet
Månadsmöte	On 29.4	18.00	Barnhemsgränd 1	Obs! Månadsmötet på digicirkeln tid på grund av Valborg!
Bildförslag till "Mitt Helsingfors"	Senast to 30.4			Närmare på annan plats i cirkuläret

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelsen: styrelsen@afk.fi		Funktionärer: funktionarer@afk.fi	
Ordförande Mikael Albrecht Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo Mobil: 040 550 9349 e-post: ordforande@afk.fi		Vice ordförande Pehr Snellman Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616 (mobil) e-post: ordforande@afk.fi	
Skattmästare Hanna Blomqvist Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo Tfn: 462 2223 (hem), 050 345 1899 (mobil) e-post: skattmastare@afk.fi		Labbmästare Mikael Albrecht Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo Mobil: 040 550 9349 e-post: labbmastare@afk.fi	
Tävlingssekreterare Niklas Lindgren Viborgsgatan 1 A 21, 00510 Helsingfors Mobil: 044 535 7073			
Webbredaktör och IT-ansvarig Niklas Lindgren e-post: webmaster@afk.fi Vice labbmästare Henri Jalo Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil) e-post: labbmastare@afk.fi Klubbvärd Lars Wernbom Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors Tfn: 666 113 (hem) Kontaktperson för arkivet Robert Perander (se ovan)		Cirkulärredaktör Christine Saarukka Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil) e-post: cirkularet@afk.fi Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil) e-post: cirkularet@afk.fi Biträdande tävlingssekreterare Peter Stenius Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)	
AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268 Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4, 00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17, www.fotohasse.fi Labbnöckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan) Bankkonto: Aktia 405549-2154067		Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan) Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan) AFK:s webbsidor: www.afk.fi E-postinfo: afk@afk.fi	

Några sista bilder från årsfesten:
Långbordet med Peter Stenius och Ghita Thomé till vänster, Andrej Scherbakov-Parland och Clas Feiring till höger i förgrunden.

Mmm...

...en liten förrätt med ankbröst.

Utsikten från tionde våningen med fotografen Christine samt Clas Nordman och Stig Manderbacka i fönsterspeglarna.

Efterfesten i baren på tionde våningen var också angenäm och drog ut över midnatt. Liten kamera diskuteras av Nikke Lindgren, Andrej Scherbakov-Parland och Richard Creutz.

Till höger: Ghita Thomé, Clas Feiring, Carl-Erik af Björkesten, Nikke, Andrej och Richard, Peter Stenius samt Anders och Hanna Blomqvist.

